

NATUR- OCH LANDSKAPSUTREDNING FÖR SELJES SEMESTERBY

Petri Hertteli, 31.8.2007

Innehållsförteckning

Petri Hertteli, 31.8.2007	1
1 INLEDNING SAMT MATERIAL OCH METODER	3
2 UTREDNINGSSOMRÅDE	3
2.1 Utvecklingsplan	4
3 NATURENS ALLMÄNNA DRAG	4
3.1 Jord- och bergsgrund	4
3.2 Vegetation	Virhe. Kirjanmerkkiä ei ole määritetty. 5
3.3 Vattnet	Virhe. Kirjanmerkkiä ei ole määritetty. 7
3.3.1 Ytvatten	Virhe. Kirjanmerkkiä ei ole määritetty. 7
3.3.2 Grundvatten.....	Virhe. Kirjanmerkkiä ei ole määritetty. 7
3.4 Landskapet.....	Virhe. Kirjanmerkkiä ei ole määritetty. 8
4 Naturens särdrag	9
4.1 Naturdirektivens bilagas IV(a) arter som förekommer på planeringsområdet.....	9
4.1.1 Flygekorrens förekomst och biologi.....	9
4.1.2 Inventering och resultat	Virhe. Kirjanmerkkiä ei ole määritetty. 9
4.1.3 Andra djurarter	Virhe. Kirjanmerkkiä ei ole määritetty. 10
4.2 Utrotningshotade arter.....	10
4.3 Fågelfauna	10
4.4 Vegetationens särdrag	11
4.4.1 Skyddade naturtyper enligt Naturvårdslagen 29 §	11
4.4.2 Särskilt viktiga livsmiljöer enligt Skogslagen 10 §.....	11
4.4.3 Annan betydelsefull vegetation.....	11
4.5 Fornminnen	Virhe. Kirjanmerkkiä ei ole määritetty. 12
5 Byggnadsklassificering	12
6 REKOMMENDATIONER FÖR FORTSÄTTNINGSPLANERING.....	14
6.1.1 beaktande av Naturdirektivens bilagas IV (a) arter i planeringen	14
6.1.2 fågelfauna.....	Virhe. Kirjanmerkkiä ei ole määritetty. 14
6.1.3 naturmiljön.....	Virhe. Kirjanmerkkiä ei ole määritetty. 14
6.1.4 landskapsbilden.....	Virhe. Kirjanmerkkiä ei ole määritetty. 14
7 SAMMANFATTNING OM OMRÅDETS LÄMPLIGHET FÖR FRITIDSBOENDE	144
8 KÄLLOR:	145

1 INLEDNING SAMT MATERIAL OCH METODER

Kronoby kommun beställde våren 2007 av Sigma Konsultit Oy en natur- och landskapsutredning för Seljes området. Utredningarna görs för att styra markanvändningen i samband med den kommande detaljplanen på planeringsområdet. För det ca 10 hektar stora markområdet är som avsikt att planera småhusbyggande och semesterboende.

På området som granskades inventerades skyddade naturtyper enligt Naturvårdslagens 29 §, speciellt viktiga livsmiljöer enligt Skogslagens 10 § samt skyddade objekt enligt vattenlagen 15 a och 17 a. Vid kartläggning av områdets andra än tidigare nämnda värdefulla naturobjekt gjordes dessutom en vegetationsutredning i allmänna drag. Man strävade inte till att göra en exemplarisk artlista från området. Av värdefulla naturtyper inventerades närmast utrotningshotade och fåtaliga växter. Av häckningsfågelfaunan inventerades endast utrotningshotade och fåtaliga arter. Vid inventering av Naturdirektivens bilagas IV(a) arter koncentrerades på utredning av flygekorrrens livsmiljöer. I samband med landskapsinventeringen utarbetades en klassificering för standbygge med tidigare nämnda utredningar och den befintliga byggnadsbeståndet som grund. Fågelfaunautredningarna gjordes i slutet av maj, 24-26.5.2007, vegetations- och landskapsutredningarna den 21.8.2007. Fågelfaunan kartlades i två dygn. På området utfördes också en flygekorrutredning av miljöplanerare Petri Hertteli.

Granskningarna av de utrotningshotade arterna grundar sig på Västra Finlands miljöcentralens Herta-databas (Harri Hongell). Gränsdragningen för det värdefulla åsområdet (POSKI) har också erhållits från Västra Finlands miljöcentral (Jouni Hongell).

2 UTREDNINGSMÅLET

Utredningsområdet är beläget i Kronoby kommun ca 10 kilometer längs väg nr 17947 österut från Nedervetil centrum. Seljesåsen är i nordväst-nordostriktning en ca 1,5 km lång istida längsgående ås, på vars norra delens avsatsområdet utredningsområdet är beläget. Utredningsområdet avgränsar i syd-nordostdelar till Stor Seljes (63 ha), vars strandlinje omfattar ca 262 meter. I väster gränsar området av ellinjen i riktning sydväst-nordost, som gränsar momarken och myrområdet från varandra. I norra delen avgränsar planeringsområdet till myrområden. På området finns i dagens läge en restaurang i sommarbruk, hyresstugor och ett husvagnsområde.

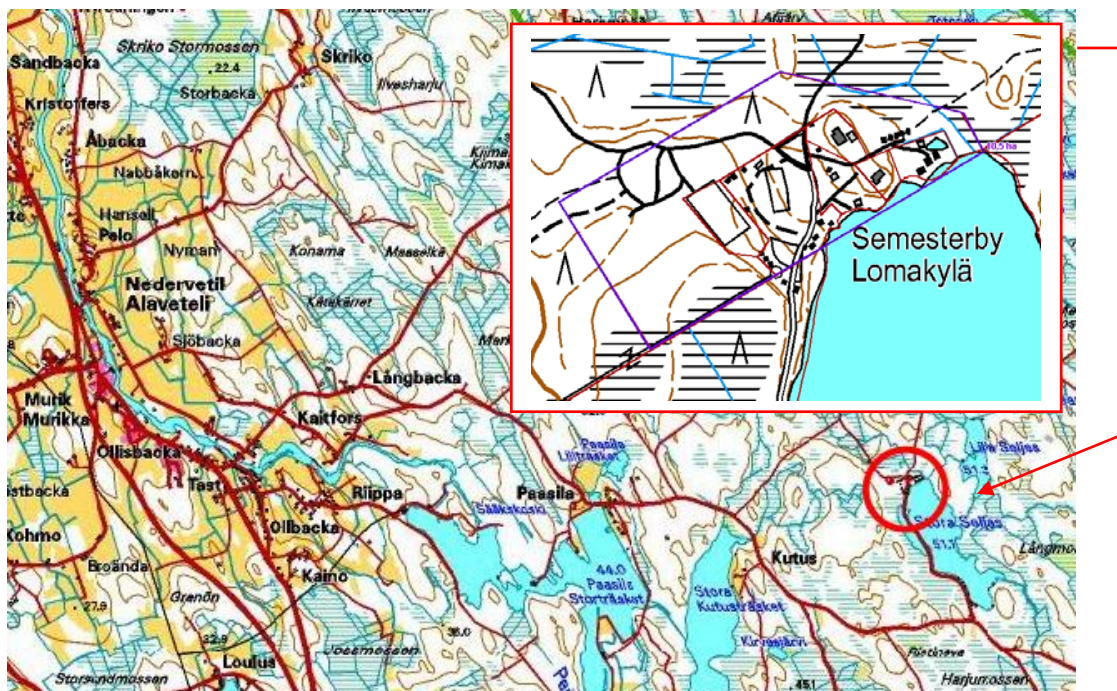

Bild 1. Utredningsområdets läge

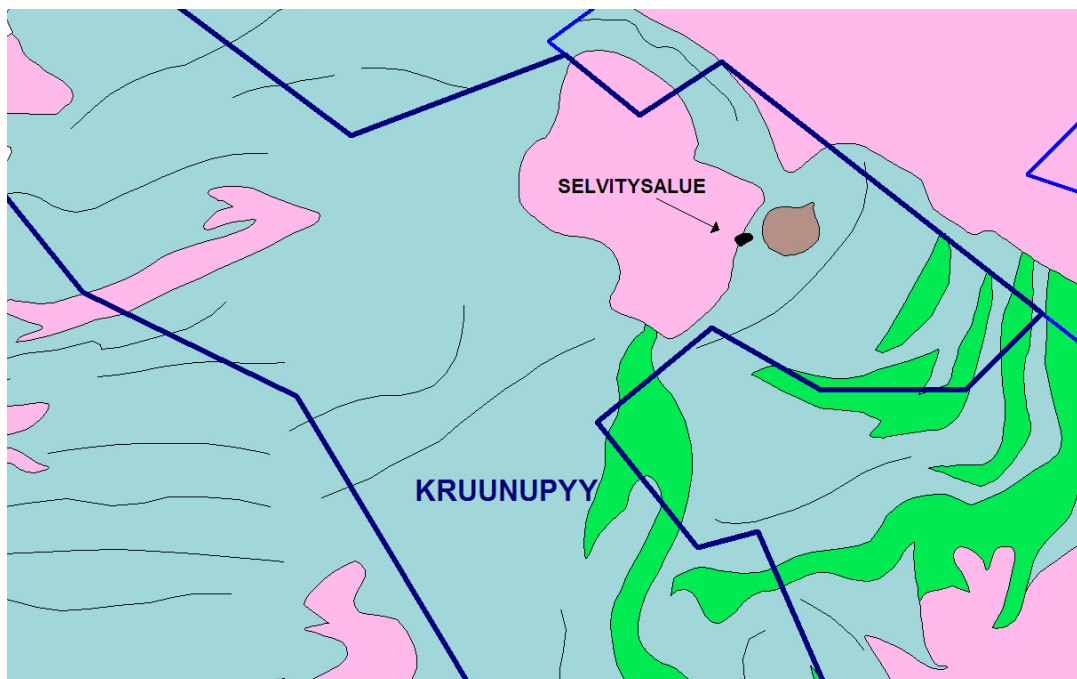
2.1 Utvecklingsplan

För planeringsområdet (Seljes semesterby) har utarbetats en utvecklingsplan under vintern 2006. Utvecklingsplanens målsättning var att kartlägga områdets potential som stöd för fortsättningsplanering och en eventuell detaljplanering. På området utfördes vintertid terränggranskningar, men inte inventeringar på detaljplannivå.

3 NATURENS ALLMÄNNA DRAG

3.1 Jord- och berggrund

Mellersta Österbottens berggrund hör till det Svekokarelska veckningsområde som hänför sig 2,3 -1,8 miljarder år bakåt. Då tillkom vårt områdes huvudbergarter. De svekofenniska skiffrarna och gnejserna bildades för 2,0-1,9 miljarder år sedan i vulkaniska aktiviteter i djupbergarters metamorf. Kvartsdioriter, granodioriter och graniter är dominerande stenar i Mellersta Österbotten. Gabbror och peridotiter är djupbergarter som uppstått under jordskorpan och därför mycket malmhaltiga. Finlands berggrund är i huvudsak surt, metavulkanerna är områdets näringsrikaste bergarter.

	Gabroa, dioriittia ja peridotiittia (1.89-1.88 Ga)	Gabbron, dioriter och peridotiter
	Graniittia (~1.88 Ga)	Granit
	Mafista metavulkaniittia (1.89-1.88 Ga)	Mafisk metavulkanit
	Kiillegneissia ja kiilleliusketta, mustalius- kevälikerroksia	Glimmergnejsjer och glimmerskiffer, svartskiffer- mellanskikt

Bild 2. Utredningsområdet befinner sig på ett surt urbergsområde.

Inlandsisen drog sig tillbaka från Mellersta Österbotten ca 9000 år sedan. Inlandsisen som drog sig nordväst efterlämnade åsformationen Karleby-Saarijärvi-Laukas som upphör i Karleby dynamråden. Seljesåsen är

från den vid Kaustby en förgrening. Utredningsområdet är strandvall uppstått efter istidens strandkrafter, inte en istida formation som Seljesåsen är. Strandvallerna utjämnades till under 100 meter över havet när forntida Litorinahavets vattennivå jämnt sjönk, men strandvallen är fortfarande klart märkbar i norra delen av utredningsområdet. Seljesåsen stiger ca 5 meter från sjöytan. Utredningsområdets högsta punkt lämnar lite under 60 meter. Forntida strandformationers andel av vår markareal är ca 1 %. Förutom havs- och sjöavlagringar är jordmånen bottenmorän och torvavlagringar (GTK).

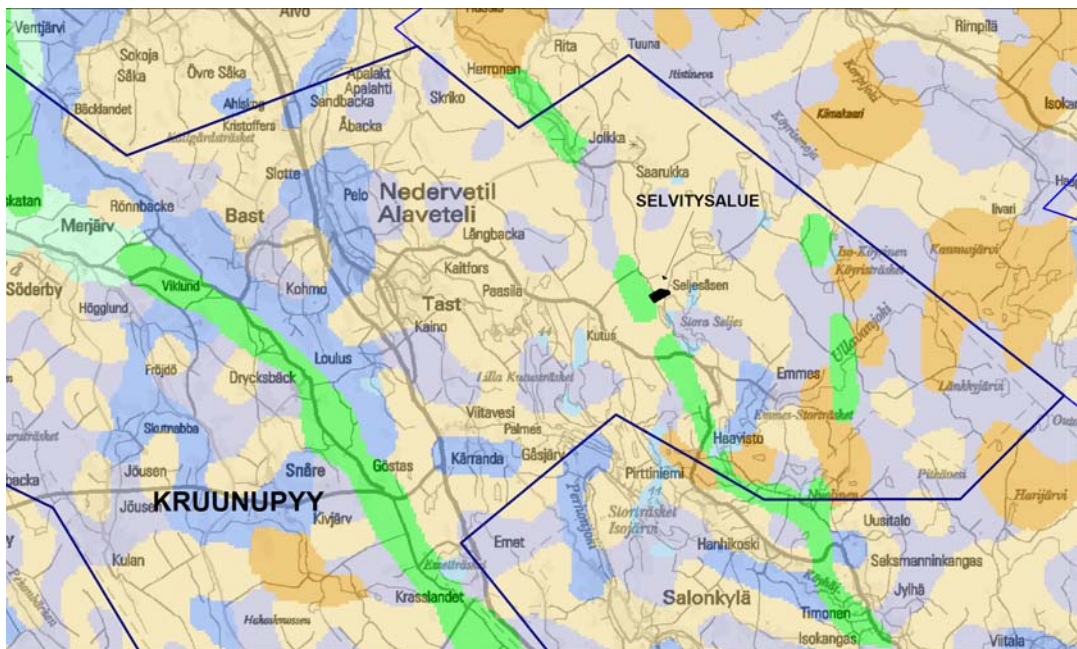

Bild 3. Planeringsområdet är beläget centralt på istida formationer. Åsavsnitten (grön), havs- sjöavlagringar (blå), torvavlagringar (grå) och bottenmorän (ljusbrun)

” Det landskapligt värdefulla Seljesås-områdets värdefullaste del är den smala krökiga åsen mellan sjöarna. Områdets åsutvidgning i norra delen där semesterbyn är beläget har en fast anknytning till landskapshelheten. På utvidgningen finns vissa låga strandvaller och på deras yta block som inlandsisen fört med sig.” (Hongell)

Seljesåsen är landskapligt en betydelsefull geologisk formation med sina strandvaller i norr. Den är skyddad som ett värdefullt jordmånsobjekt enligt POSKI-programmet. (Jouni Hongell, Västra Finlands miljöcentral)

3.2 Vegetation

Seljes är beläget enligt Finlands växtgeografiska regionindelning till Österbotten-Kajanalandzonens västra del, till det mellanboreala barrskogsområde. Dominerande skogstyper är torraktig mo och färsk mo. Området är beläget på den sydboreala övergångszonen, som i Syd-Österbotten stiger vid kusten ända till Kalajoki-regionen. Endast några procent av skogsmarken är lundar.

Utredningsområdets skogar är i huvudsak mogna och också gammal skog förekommer. I områdets västra delar dominerar öppna ställen efter marktäkt. Också i mitten av området finns öppna ruderat, bl.a. en fotbollsplan där det förekommer bl.a. hö och strandtåg samt mossa, s.s. brännmossa (*Ceratodon purpureus*). De skogiga andelarna av markområdet är ändå större än de öppna. De äldsta skogarna är rejält över förnyelseåldern passerade kråkbärs-lingon-tallskogar, nötta moar där riset växer ställvis endast i roten av träd. De äldsta mätta träden är 170 år gamla och medelåldern i den mariga tallskogen närmar sig ställvis 130 år. De grövre tallarna är lite yngre. Den blåbärstypiga granskogen beläget i sydväst är runt 100 år, kanske lite yngre t.o.m. Granskogens undervegetation är moss- och risdominerad.

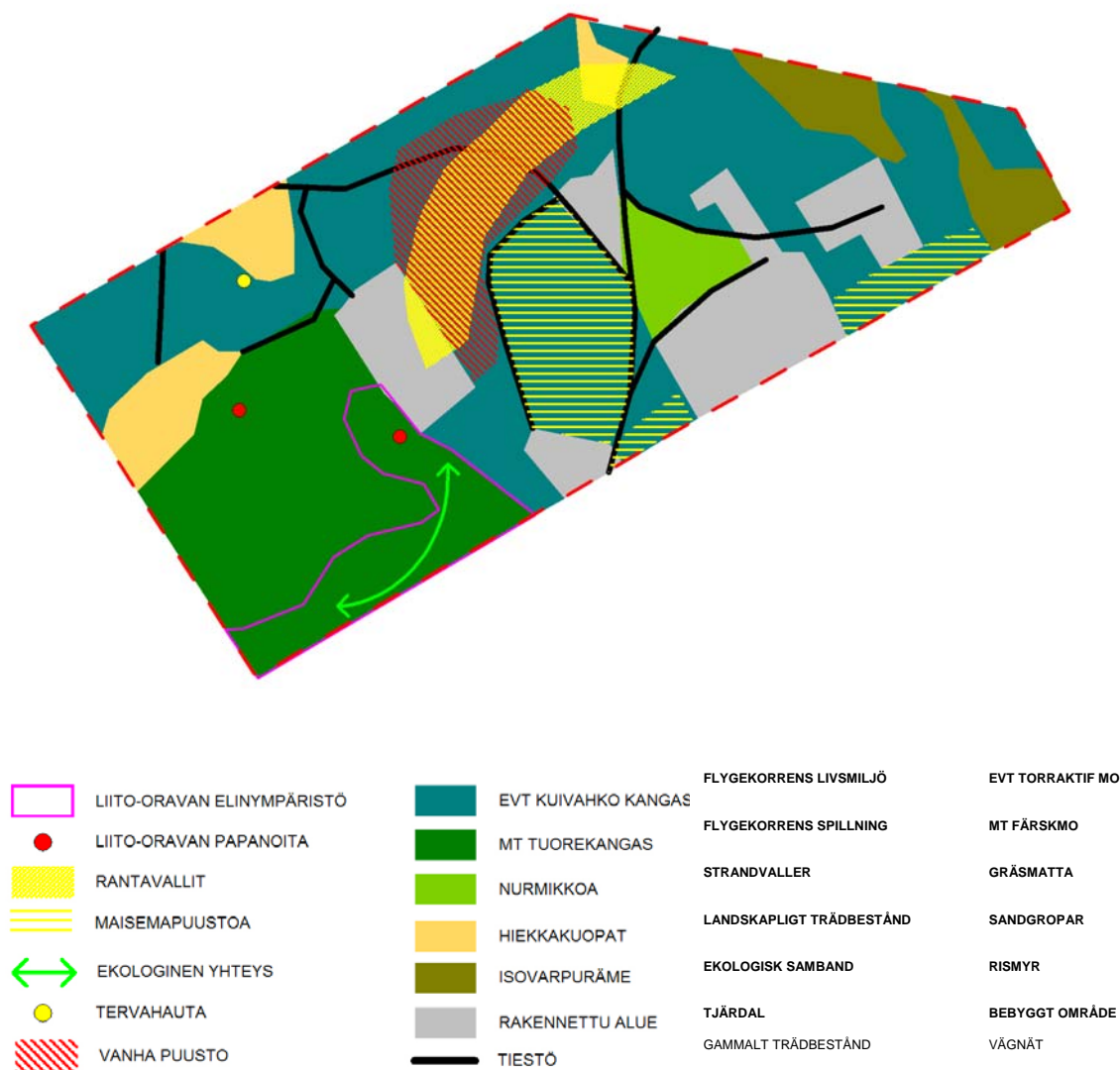

Bild 4. Utredningsområdets naturvärden

Kärren hör enligt kärrväxtlighetens regionindelning till Österbottens höjdgradient- och högmossor. Kärrväxtlighet förekommer i skogar allmänt i jordskorpans insjunkningar. Områdets norra och nordöstra delens kärrskogar är talldominerade rismyrar eller myrförändringar. Huvudsakligen är kärren i närområden också utdikade för att förbättra trädväxtligheten. Kärr i naturligt tillstånd förekommer inte på utredningsområdet.

Lövträdsdominerade växtplatser förekommer huvudsakligen i strandzonen, i områdets södra och östra del. Lövträdsdominans och busksnår ger uttryck för strandskog. Undervegetationen är hö- och gräsdominerat. Strandträdbeståndet är också landskapligt vackert björkdunge och talldunge. Också vid kanterna av ruderatområdet, på de rekonstruerade vallgravarna förekommer lövträdsdominerad vegetation, såsom björk och gråal.

Klara serier av vegetationstyper förekommer inte. Vattenvegetation förekommer till en viss del, men endast på en liten yta eller som lite växtlighet. Om vattenvegetationen berättas mera i kapitel 3.3.1.

Områdets vegetationstyper finns i bild 4.

3.3 Vattnet

3.3.1 Ytvatten

Stor Seljes är beläget 51 meter över havet. Närområdets ytvatten rinner från Lill Seljes längs Seljesbäcken som bryts från syddelen av Stor Seljes till Emmesträsket och vidare till Haavistosjön och till Perho å.

Stor Seljes ger uttryck för närmast en näringsfattig sjö för näckrostypen eller fräkenväxter med vegetationen som grund. Vattenvegetationen är ganska sammanhängande på sjöområdet, fastän en noggrannare granskning grundar sig på förhållanden i sjöns norra del nära semesterbyn. Sparsamhet av bottenbladväxter och mossor gränsar typen som fräkenväxt-vass-sjö. Övervattensväxter (helfyter) och flytbladsväxter är i huvudsak ganska få. De mest sammanhängande vegetationerna formas av flotagräs (*Sparganium gramineum*), som ger uttryck för ganska rent vatten. Också storlommens förekomst på sjön indikerar god vattenkvalitet. Storlommen behöver sjöar med klart vatten (siktdjup över 2,5m) för matanskaffning.

Bild 5. Flotagräs- och svaltingväxtlighet på simstrandens västra del.

Vattenvegetationen, sjöfräken (*Equisetum fluviatile*), säv (*Schoenoplectus lacustris*), invid semesterbyn ger ändå uttryck för litet ökning av lummighet. Gäddnate (*Potamogeton natans*), gul näckros (*Nuphar lutea*), vass (*Phragmites australis*) och svalting (*Alisma plantago aquatica*) förekommer som avspeglar förorenat vatten. Vassen och säven bildar en ganska gles växtlighet i sjöns nordöstra del. Gäddnaten bildar ett litet men en expanderande växtlighet vid simstrandens västra del.

3.3.2 Grundvatten

Utredningsområdet befinner sig nästan helt på 1 kl. grundvattenområde 1028805 A. Området tillhör även projektet POSKI, vars målsättning på Seljes området, är att i landskapet trygga tillgången på gott och tryggt grundvatten samt beaktande av geomorfologiska och biologiska värden.

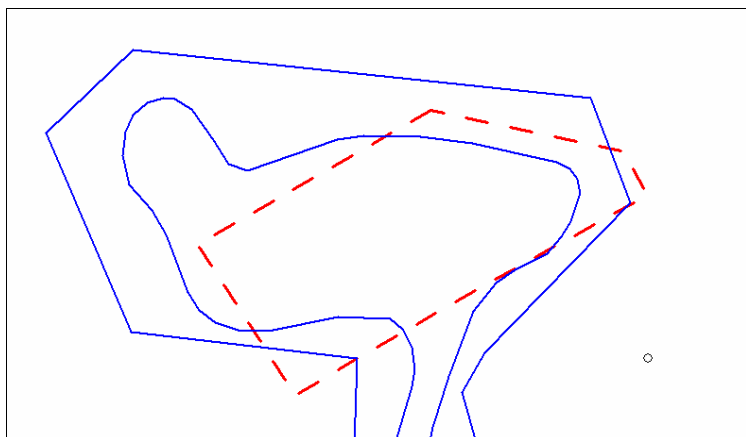

Bild 6. Grundvattenområdets (blå) läge på utredningsområdet (röd).

3.4 Landskapet

Bild 7. Utredningsområdets tallbestånd är vackert karg

Från semesterbyn söderut sett är intrycket av områdets standlandskap vildmarksbetonat. Seljesåsen är förutom vägen mycket naturlig. Sjävla utredningsområdets skogsmark är kuperat p.g.a. ås- och strandformationerna. Områdets interna landskap är typisk för Suomenselkä vattendelaretrakten, kargt. Området är till största delen mycket slitit. De största skadorna är följd av marktäkt, men också husvagnsturisterna och camparna har slitit moarna ställvis nästan utan växtlighet. Det gamla trädbeståndet framhäver områdets landskapsvärden. Skorpbarkade tallar har man knappt möjlighet att se utanför skyddsområden. I strandzonen förekommer också landskapligt vacker trädbestånd och granskogar börjar i närområden bli en sällsynt utsikt. Skogsområdets huvudbruksform är skogsnäring.

Landskapligt betydande objekt klarnar i bild 4.

4 Naturens särdrag

4.1 Naturdirektivens bilagas IV(a) arter som förekommer på planeringsområdet

4.1.1 Flygekorrens förekomst och biologi

Bild 8. Flygekorrens spillning vid granroten på utredningsområdet.

Flygekorren (*Pteromys volans*) är en norra tajgaskogens art vars förekomst i Finland sträcker sig från Södra Finland ända till Uleåborg – Kuusamo trakter. Dess livsmiljö är mångformig omfattande blandskogar i olika ålder med övervägande granskog där det finns tillräckligt med lövträdbestånd som föda och håliga träd till boplatser. I enlighet med namnet kan den flyga/glida t.o.m. över en 50 meters sträcka och på sina nattliga utfärder således ta sig över vågar och smala åar och åkrar. Flygekorrehanens revir är ca 60 hektar och honans ca 8 hektar. Hanarna rör sig således vitt på flera honors revirer. Man känner till att artens individer ändå levat och förökats på betydligt mindre livsmiljöer (ca 1 ha). Enligt de senaste undersökningarna har flygekorrestammen minskat i Finland, trots att dess förekomst i Västra Finland är tätare än man antagit. Dessutom har framförts att vårt lands flygekorrepopulation inte har anknytning till förekomster österom Finland.

4.1.2 Inventering och resultat

Lämpliga livsmiljöer för arten söktes redan i samband med områdets utvecklingsplanering våren 2007. Upprepade inventeringar i samband med terrängutredningarna i juni och augusti 2007 bekräftade slutsatserna att artens livsmiljöcentrum befinner sig utanför utredningsområdet i den sydliga granblandskogen. Likväl är utredningsområdets västra del också flygekorrens livsmiljö.

Spillning upptäcktes ändå, som också tidigare, i utredningsområdets randområden. Arten använder sannolikt området som en del av sin livsmiljö, men närmast för rörelse mellan områden. Flygekorrebon (hål eller skägglavebon) hittades inte i inventeringen. Förekomsten av större hackspett (*Dendrocopos major*) och spillkråka (*Dryocopus martius*) på området hänvisar dock till att det skulle finnas bohålor i närområden.

För artens del är de betydande observationerna presenterade redan i samband med Seljes utvecklingsplanering. Valet av livsmiljöer och ekologiska samband grundar sig på tolkade revir samt potentiala färdförbindelser på basis av spillning och lämplig livsmiljö.

4.1.3 Andra djurarter

Av bilagas IV (a) andra arter finns inte kännedom om på utredningsområdet. Förhållanden på området motsvarar dock inte arternas krav på ekologin. Stora rovdjur, som björnen (*Ursus arctos*) och vargen (*Canis lupus*) kan röra sig i närheten av området tillfälligt, och inte är utters (*Lutra lutra*) besök i sjön heller omöjligt. Vid Perho å lever ett livskraftigt utterbestånd och avståndet dit är endast ca tre kilometer.

Av områdets fladdermusbestånd finns inga observationer. Från kulturen utformade "fladdermuslivsmiljöer", gamla byggnader ja konstruktioner, berg och håliga träd som lämpar sig som viloplatser förekommer i viss mån. Fladdermusarter som lever ända i höjd med Karleby är Nordisk fladdermus (*Eptesicus nilssonii*), mustaschfladdermus (*Myotis mystacinus*) och stora mustaschfladdermus (*Myotis brandtii*). Fladdermusens förekomst på området är ändå möjligt, eftersom både mustaschfladdermusen och stora mustaschfladdermusen lever i vattenområdets randområden och jagar på stränder, åkrar och öppna platser. I och med skogsavverkningar har områdets förhållanden förändrats kanske till och med till lite mera lockande för fladdermöss, för de förekommer just inte inne i skogar. Den nordiska fladdermusen lever i mycket olika livsmiljöer.

4.2 Utrotningshotade arter

Miljöförvaltningen känner inte till utrotningshotade arters observationsplatser från Seljes området. Utrotningshotade arter har granskats från Hertta Eliölaji –(svenska, art av organism)-datasystem. De utrotningshotade och fåtaliga arterna kartlades i samband med inventeringen. I samband med kartläggningen av fågelfaunan observerades i närheten av utredningsområdet den regionalt utrotningshotade lavskrikan (*Perisorius infaustus*).

4.3 Fågelfauna

Områdets fågelfauna är allmänt på basis av kartläggningen. Som planeringsområdets värdefullaste fågelarter kan hållas storlom (*Gavia arctica*) och spillkråka (*Dryocopus martius*). Lavskrikan (*Perisorius infaustus*) hade på våren tydligen reviret i närheten av planeringsområdet, men till planeringsområdets arter hör den knappast. Förekomsten av spillkråkan och större hackspett (*Dendrocopos major*) på området garanterar hålbbyggares bostadsbehov. Spillkråkans bo finns i en torr fura på ett hygge ca 150 meter mot sydväst från utredningsområdet. Spillkråkan, orren (*Tetrao tetrix*), snötranan (*Grus grus*) och storlommen är arter enligt fågeldirektivens bilaga I. Förutom tidigare nämnda klassificerade värdefullaste arter observerades inte mycket annat på planeringsområdet. I tabell 1. finns artmängden i helhet och de mest anmärkningsvärda observationerna med fet stil. För utredningsområdets fortsättningsplanerings del har spillkråkan och storlommen betydelse (fet stil och kursiverad).

Tabell 1. Utredningsområdets fågelfauna.

NAMN SVENSKA/ FÖRKORTNING	STATUS	UTREDNING PÅ OMRÅDET
kungsfågel	Reg reg	x
talltita	par mon	x
flugsnappare	Fic hyp	x
större hackspett	Den maj	x
taltrast	Tur phi	x
lövsångare	Phy lus	x
bofink	Fri coe	x
rödhake	Eri rub	x
trädkrypare	Cer fam	x
talgmes	Par maj	x
grönfink	Car chl	x
grönsiska	Car spi	x
sädesårla	mot alb	x
trädpiplärka	ant tri	x
rödstjört	pho pho	x
spillkråka	dry mar	EY x

lavskrika	per inf	RT	
gök	cuc can		
corp	Cor rax		
kråka	cor nix		
orre	lyr tet	EY	
trana	gru gru	EY	
tofsvipa	van van		
spov	num arq		
skrattmåås	lar rid		
fiskmåås	lar can		
knipa	buc cla		
storlom	cav arc	EY	

4.4 Vegetationens särdrag

I detta sammanhang har framställts områdets mest betydande vegetationstyper. Annan vegetation är vanligt ekonomiskogs- eller kulturvegetation. Allmänt berättas om vegetationen i kapitel 4.2. Vegetationens särdrag klarnar i bild 4.

4.4.1 Skyddade naturtyper enligt Naturvårdslagen 29 §

På planeringsområdet förekommer inte naturtyper enligt naturvårdslagen.

4.4.2 Särskilt viktiga livsmiljöer enligt Skogslagen 10 §

På planeringsområdet förekommer inte livsmiljöer enligt Skogslagen.

4.4.3 Annan betydelsefull vegetation

Campingområdets tallbestånd representerar Kronoby kommuns och också närområdets äldsta trädbestånd. Det äldsta mätta träd var 170 år gammalt. Det gamla trädbeståndet har egenvärde och är dessutom beläget på ett klassificerat värdefullt jordmånsobjekt. Gamla skogar finns knappt i närområden för att jordmånen är ungt och i tiderna minskade båtbyggnadsindustrin och tjärbränningen på kuststädernas skogar.

I strandzonen växer ställvis tallar och björkar som har natur- och landskapsvärden både i fjärr- och närlandskapet.

Bild 9. Trädbeståndet vid vattnets randområde är landskapligt betydande

4.5 Fornminnen

På området utövas tjärbränningstraditionen. Åldern på tjärdalen som finns vid sandgropen känner inte utredaren till. I terränginventeringarna upptäcktes inga andra fornminnen. Fornminnesutredning hör till yrkesarkeologer, och deras inventeringar hörde inte till uppdraget.

Bild 10. Tjärdal

5 Byggnadsklassificering

Strandbyggnadsklassificeringen grundar sig på kartläggningsutredarens subjektiva syn på objekt som lämpar sig för byggande på utredningsområdet i skenet av utförda naturmiljöinventeringar. Som grund för klassificeringen är innehållskraven enligt markanvändnings- och bygglagen 41 § och 73 §. Faktorer som

inverkar på klassificeringskriterierna är bl.a. 1. områdets vegetationstyper, som har betydelse både för naturvårdens del och för hållfasthetens del, 2. jord- och bergsmån, som har förutom landskapliga och historiska faktum också betydelse av sina tekniska egenskaper, 3. utrotningshotade och fåtaliga arter av organismer, som har betydelse närmast för biologiska naturvårdens del och 4. värdefulla kulturmiljöer, som har betydelse både kulturhistoriskt och landskapligt. Jord- och bergsmånsgranskningen grundar sig på den visuella bild man fått p.g.a. terrängbesöken och på Miljöcentralen POSKI-utlåtande.

Jordarter som lämpar sig bäst för byggandet för jordmånens del är grus, sand och täta grovkorninga bottenmoräner. Tidigare nämnda jordarter verkar förekomma väl på planeringsområdet. Förutom detta finns på planeringsområdets stränder rätt rikligt med objekt som är för landskapligt eller naturvårdens skull betydande. På grund av dessa faktorer är klassificeringen miljöinriktad fastän inga egentliga påtryckningsprocesser är definierade.

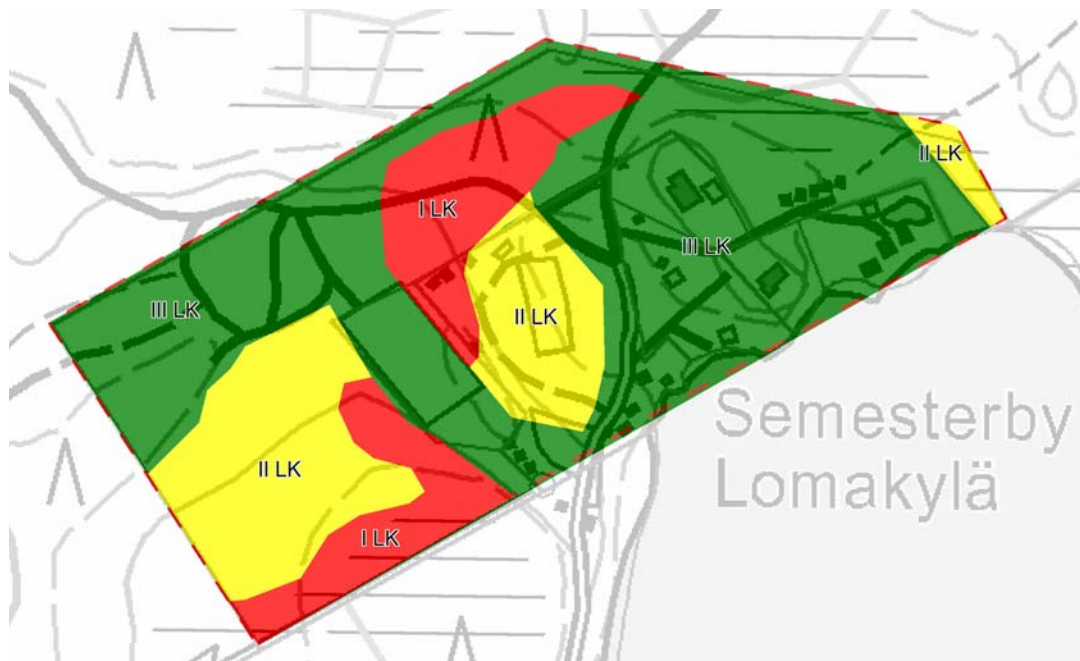

Bild 11. Byggnadsklassificering

Klassificeringen är tregradig innehållande följande kategorier:

Klass I (dålig): lämpar ej för bygge

Klass I omfattar mål var inriktas speciella bevaringstryck eller landskapligt tryck. De lokala naturens, landskapets och kulturhistoriens särdrag har i detta sammanhang beaktats. Tidigare nämnda objekten borde i planläggningen förenas t.ex. med område för särdragens förändringsförbud MBL § 41.

Klass II (försvarlig): lämpar sig för bygge med reservation

Objekten i klass II hör landskapligt eller för sina naturvårdens del till en känslig zon där byggandet borde granskas fall för fall i terrängen.

Klass III: Lämpar sig för bygge

Stränderna i klass III är redan bybyggda eller annars redan förändrade naturtyper, bl.a. med anledning av skogsbruksverksamheten eller fritidsboendet. Zonens natur-, kultur- och landskapsvärden är karaktäristiska för området, men speciellt värdefulla objekt förekommer inte.

Jordmånens lämpar sig i regel bra för byggande för målen som tillhör den här klassen, men klassificeringen innehåller också motiverade objekt.

6 REKOMMENDATIONER FÖR FORTSÄTTNINGSPLANERING

I denna del ges rekommendationer för fortsättningsplaneringen i skenet av inverknings som antas uppkomma vid förändring av områdets markanvändning till fritidsdetaljplaneområde.

6.1.1 Beaktande av Naturdirektivens bilagas IV (a) arter i planeringen

Den nya markanvändningen uppskattas inte påverka på arter i bilaga IV (a).

Fastän uppgifterna om fladdermössen är bristfälliga, kan man uppskatta att den kommande markanvändningen inte försämrar deras livsförhållanden. Utredningsområdet torde vara huvudsakligen för skogsbevuxen för flera av arterna. Det murkna och håliga trädbeståndet är beläget utanför utredningsområdet. Strandzonerna bevaras. Tillbyggnad på området kan skapa nya viloplats för fladdermössen.

Flygekorrens livsmiljöer har beaktats omfattande. Väsentligaste för flygekorrens del på området är att möjliggöra dess rörlighet. Som planbeteckning vore skäl att användas något för bevarande eller skyddande. Beaktansvärt är att alldeles i närheten av planläggningsområdet, dock utanför, finns också artens livsmiljö beläget.

6.1.2 Fågelfauna

Med kartläggning av fågelfaunan som grund konstaterades området artfattigt. Spillkråkan besöker området sannolikt i fortsättningen också ifall det gamla trädbeståndet och granbeståndet bevaras. Eftersom strandbyggandet knappt utökas, torde storlommens livsförhållanden bevaras. Störningsinverkningsarna ökar sannolikt ändå, men huvudsakligen i sjöns norra ända som tidigare. Man kan uppskatta att för naturmiljöns del är de inventerade värdefullaste objekten också mest betydande för områdets fågelfaunas del. Deras skyddande reflekterar således också rakt på situationen för områdets fågelfauna.

6.1.3 Naturmiljön

Området för den gamla skogen borde förenas till planläggningsområdets grönnätverk och dit borde inte byggande styras. Området borde också annars bevaras med trädbestånd, bl.a. borde tomternas trädbestånd bevaras enligt möjligheter.

6.1.4 Landskapsbilden

Områdets landskapligt bästa utbyte är de ödemarksliknande vattenlandskapen och gamla tallmoarna. Fastän markanvändningsformens förändring på området är rimligt stor, är dess inverkan på landskapet sannolikt liten, ifall man i planeringen beaktar de värdefullaste objekten i det gamla trädbeståndet och strandlandskapet. Området är ju redan till största delen bebyggt.

7 SAMMANFATTNING OM OMRÅDETS LÄMPLIGHET FÖR FRITIDSBOENDE

Miljöns förändring från obebyggt till bebyggt är alltid en betydande slutlig förändring, för att en förändring tillbaka till naturliga funktioner knappast kommer att hända. I Seljes mjuknas förändringen upp av många redan tidigare förändrade förhållanden av områdets naturtillstånd, som tidigare marktäkt och numera områdets användning för turism och rekreation samt byggande. Förändringstrycken gäller alltså inte ett område i helt naturligt tillstånd. Att lämna de värdefullaste objekten, redan tidigare nämnda, utanför byggandet bl.a. till grönområden stöder den ekologiska linjen för hållbar utveckling i kommande projekt. Byggnadsklassificeringen styr områdets tekniska lämplighet för byggande sammankopplat med områdets ekologi. Som sammanfattning, med beaktande av tidigare nämnda faktum, kan konstateras att ifall planeringarna genomförs med beaktande av de värdefulla objekten som denna utredning kommit fram till, kommer inte en planläggning av Seljes semesterby inom ramen för fritidsbosättning att ha märkbara inverknings som försämrar planeringsområdet för naturens del eller för landskapets mångformighet.

8 KÄLLOR:

Hämet-Ahti, L., Suominen, J., Ulvinen, T., Uotila, P. 1998. Retkeilykasvio. Luonnontieteellinen keskusmuseo, Kasvimuseo.

Meriluoto, M. Soininen, T. 2002. Metsäluonnon arvokkaat elinympäristöt. Metsätalouden kehittämiskeskus Tapio. Metsälehti.

Tienhola, T. Kiviniemi, M. 2000. Metsätalous kaavoitusalueella. Metsätalouden kehittämiskeskus Tapio 2000.

Sierla, L., Lammi, E., Mannila, J., Nironen, M. 2004. Direktiivilajien huomioonottaminen suunnittelussa. Suomen ympäristö 742. Ympäristöministeriö

Suomen ympäristö 459. Liito-oravan (*Pteromys volans*) biologia ja suojelu Suomessa. Ympäristöministeriö

Söderman, T. 2003. Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi – Kaavoituksessa, YVA-menettelyssä ja Natura-arvioinnissa. Suomen ympäristökeskuksen Ympäristöopas 109.

www källor:

www.ymparisto.fi 30.8.2007

www.riista.fi 30.8.2007